

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200038
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221200038.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu D. I., U.. XX.XX.XXXX, R. R. XX, XXX XX R., zast. Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo zmluvy o úvere č. 800503362, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom zo dňa 03.01.2014, je bezúročný a bezpoplatkov.

II. V tejto časti konania (vo vzťahu k výroku I. rozsudku) stranám náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 461,40 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 461,40 Eur od 27.02.2021 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca m á v tejto časti konania (vo vzťahu k výroku III. rozsudku) voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.01.2021, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 461,40 Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 461,40 Eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako veriteľom uzavrel dňa 03.01.2014 zmluvu o úvere č. 800503362, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v sume 200,00 Eur s tým, že žalovanému zaplatil celkovú čiastku 661,40 Eur. Keďže zmluva sa mu nezachovala, požiadal žalovaného o zaslanie predmetnej zmluvy. Žalovaný na jeho požiadavku nereagoval. Preto navrhol, aby zmluvu od žalovaného vyžiadal súd. Žalobca ďalej uviedol, že zo skúsenosti svojho právneho zástupcu má vedomosť o tom, že zmluva o úvere zo dňa 03.01.2014 neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom v tejto súvislosti poukázal na uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, priemernú hodnotu RPMN. V prípade, ak zmluva neobsahuje uvedené obligatórne náležitosti, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) je potrebné úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaný mu poskytol úver v sume 200,00 Eur a žalobca mu splatil sumu 661,40 Eur, požadoval od žalovaného v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 461,40 Eur. O skutočnosti, že žalovaný sa mohol na úkor žalobcu

bezdôvodne obohatiť, sa žalobca dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 10.01.2019. Žalobca uviedol, že Združenie ho informovalo, že zmluvy žalovaného spravidla neobsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, sú úžerné a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky.

3. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená dňa 25.02.2021, sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 17.03.2021. Žalovaný uviedol, že v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere je špecifikované, že splátka vo výške 304,00 Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 200,00 Eur a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vo výške 104,00 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia predstavuje sumu vo výške 26,10 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 77,90 Eur. Zmluva preto obsahuje obligatórnu náležitosť, a teda uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca ďalej tvrdil, že výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Žalobca ďalej argumentoval tým, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Tiež uviedol, že žalobcu považuje za osobu spôsobilú posúdiť obsah zmluvy a tiež upozornil na to, že žalobca mal možnosť do 14 dní od uzavretia zmluvy odstúpiť od zmluvy, čo však neurobil, a preto žalovaný mal za to, že žalobca so zmluvnými podmienkami súhlasil. V tejto súvislosti žalovaný dodal, že žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere, pričom v jeho prípade sa nejednalo o prvú uzatvorenú zmluvu so žalovaným. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukázal aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Žalovaný vyslovil názor, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/372/2015 zo dňa 27.04.2016, podľa ktorého sa dlžník o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, dozvie v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Žalovaný súčasne uviedol, že požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere je premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 09.12.2018 (t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 09.12.2016, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného splátku nad rámec sumy istiny). Žalobca svoju žalobu uplatnil na súde až dňa 08.01.2021. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú a tiež neodpadol právny dôvod na plnenie zo zmluvy, pričom majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Pokiaľ ide o úmyselné obohatenie, žalovaný uviedol, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 17.10.2021 uviedol, že otázku premlčania je potrebné aktualizovať s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19, PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., z 22.04.2021 (ďalej len Rozsudok PCS). Rozsudok PCS je pokračovaním línie újného výkladu premlčania, vyjadrenej v rozsudku Súdneho dvora EÚ, v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, SC Raiffeisen Bank SA (ďalej len Rozsudok RFB). Z citovaných rozsudkov vyplýva, že na premlčanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok (v terminológii smernice 93/13, nekalých podmienok), ako aj na premlčanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, začína plynúť premlčacia doba od okamihu určenia právneho dôvodu žalôb o vydanie bezdôvodného obohatenia súdom. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení, vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť

a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z predmetných rozsudkov Súdneho dvora EÚ vyplýva, že Súdny dvor EÚ „zrušil“ v spotrebiteľských veciach o bezdôvodné obohatenie subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu, zakotvenú v Občianskom zákonníku a zaviedol jednotnú trojročnú premlčaciu dobu, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov a ktorá začína plynúť od rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo od rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8CoCsp/27/2020 z 31.05.2021 sp. zn. 13CoCsp/47/2020 z 18.05.2021, sp. zn. 16CoCsp/9/2020 z 31.05.2021, sp. zn. 20CoCsp/40/2020 z 29.06.2021, sp. zn. 22Co/9/2021 z 20.05.2021, sp. zn. 23Co/11/2020 z 31.05.2021. Na základe uvedeného žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, ktorou okrem už uplatneného nároku požadoval, aby súd s poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 800503362 zo dňa 03.01.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

5. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.11.2021 žalovaný zotrval na doterajšej argumentácii a zároveň súdu predložil požadovanú zmluvu o úvere č. 800503362 zo dňa 03.01.2014.

6. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 19.10.2021 a 13.12.2021. Na pojednávaniach bol prítomný právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neúčast' žalobcu na pojednávaniach. Neúčast' na oboch pojednávaniach ospravedlnil aj žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Na pojednávaní dňa 13.12.2021 súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, ako aj jej prílohami, a to žiadosťou žalobcu adresovanou žalovanému o zaslanie zmluvy, výpisom k zmluve č. 800503362 z klientskej zóny, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, rozsudkami Súdneho dvora vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 zo dňa 09.07.2020, uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Ods/2/2020-64 zo dňa 09.12.2020, zmluvou o úvere, písomnými podaniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

8. Na pojednávaniach právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, tvrdil, že zmluva o úvere neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy, úrokovú sadzbu, RPMN a priemernú hodnotu RPMN. Preto žalobca od žalovaného požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 461,40 Eur, keďže žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 200,00 Eur a nad istinu poskytnutého úveru plnil sumu 461,40 Eur. Tiež poukázal na písomné podanie zo dňa 17.10.2021 a žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, ktorou sa okrem už uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom domáhal aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

9. Na pojednávaní dňa 13.12.2021 súd pripustil zmenu žaloby v znení tak, ako vyplýva z písomného podania žalobcu zo dňa 17.10.2021.

10. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 800503362 zo dňa 03.01.2014 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 200,00 Eur, ktorý bol povinný vrátiť spolu s nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 104,00 Eur, t. j. žalobca mal celkovo zaplatiť čiastku 304,00 Eur. Zo zmluvy tiež vyplýva, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 26,10 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 77,90 Eur. Spotrebiteľ sa podľa zmluvy zaviazal zaplatiť celkovú čiastku vo výške 304,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 05.05.2014. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dohodnutý na dňa 05.05.2014. Zmluva tiež obsahovala dojednanie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru a je vo výške 251,18 %. Výška priemernej RPMN predstavovala 75,53 %. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá prostredníctvom finančného agenta Miroslava Nováka s miestom podnikania Bardejov, zapísaného v registri NBS-132623. Pri údají o spotrebiteľovi bolo uvedené jeho meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo, číslo dokladu totožnosti, ako aj číslo predchádzajúcej zmluvy 800501538.

11. Z výpisu z klientskej zóny z internetovej stránky www.pohotovost.sk <<http://www.pohotovost.sk>> vyplýva, že žalobca uhradil v prospech žalovaného zo zmluvy č. 800503362 zo dňa 03.01.2014 celkovo sumu 661,40 Eur.

12. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa, HOOS, sp. zn. H 16/19 zo dňa 25.01.2019 vyplýva, že pri osobnom stretnutí Združenie, aj napriek tomu, že nedisponovalo zmluvou, vychádzajúc z doterajších skúseností informovalo žalobcu o nedostatkoch v zmluve a o tom, že vzhľadom na poskytnutý úver a splatenú sumu, má právo od žalovaného žiadať bezdôvodné obohatenie v sume 461,40 Eur.

13. Z listu žalobcu zo dňa 04.07.2017 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalobca žiadal žalovaného o zaslanie zmlúv, medzi inými aj zmluvy č. 800503362 zo dňa 03.01.2014.

14. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvného vzťahu, ani výška poskytnutého úveru. Medzi stranami nebola sporná ani výška platieb v prospech žalovaného, ktoré žalobca plnil nad sumu poskytnutého úveru. Spornými boli tvrdenia žalobcu o tom, že úver pre nedostatky v zmluve je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Túto skutočnosť popieral žalovaný s tvrdením, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. S vydaním bezdôvodného obohatenia nesúhlasil. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania, keď tvrdil, že subjektívna 2-ročná premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby, a to dňa 09.12.2018. Súčasne uviedol, že v danom prípade nemožno aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože nestačí strohé konštatovanie o podnikaní žalovaného, ale tento úmysel je potrebné preukázať. Tieto tvrdenia popieral žalobca.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. k 03.01.2014, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. k 03.01.2014 (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“ a „zákon č. 129/2010 Z. z.“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

22. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y).

24. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení, Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

25. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o (...) c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem

nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 200,00 Eur, a to na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 800503362 zo dňa 03.01.2014. Súd mal preukázať, že podľa zmluvy mal žalobca vrátiť žalovanému sumu poskytnutého úveru spolu s nákladmi spotrebiteľa vo výške 104,00 Eur, z čoho vyplýva, že žalobca mal zaplatiť celkovo čiastku 304,00 Eur. Úroková sadzba poskytnutého úveru predstavovala 39,15 % ročne (26,10 Eur) a spolu s administratívnym poplatkom vo výške 77,90 Eur mali tvoriť celkové náklady spotrebiteľa. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru boli dojednané na dňa 05.05.2014. RPMN predstavovala 251,18 % ročne a v súvislosti s predpokladmi pre jej výpočet obsahovala zmluva dojednanie: „RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru“. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 75,53 %. Súd mal tiež preukázať, že žalovaný uzavrel zmluvu prostredníctvom finančného agenta. Okrem toho mal súd preukázať, čo nebolo medzi stranami sporné, že z predmetnej zmluvy zo dňa 03.01.2014 žalobca uhradil v prospech žalovaného celkovo sumu 661,40 Eur. O tom, že v danom prípade sa mohol žalovaný bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, sa žalobca dozvedel dňa 10.01.2019, čo mal súd preukázať z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 25.01.2019.

31. Súd považoval za právne významné vysporiadať sa primárne s námietkou premlčania vznesenou žalovaným.

32. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním opodstatnenosti samotného nároku (porovnaj R 29/1983).

33. Vo vzťahu k plynutiu premlčacích dôb, a teda subjektívnej a objektívnej, súd poukazuje na to, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia oboch lehôt. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu.

34. Subjektívnu premlčaciu dobu je potrebné odvíjať od toho, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Súd mal preukázať, že o bezdôvodnom obohatení sa žalobca preukázateľne dozvedel 10.01.2019, keď navštívil Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Ako relevantný argument nemožno v tomto smere vyhodnotiť tvrdenie žalovaného o tom, že rozhodným dátumom pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je deň 09.12.2016, keď žalobca poukázal v prospech žalovaného splátku nad sumu poskytnutého úveru. Súd sa v okolnostiach danej veci nestotožnil s argumentom žalovaného, že dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 09.12.2018. Podľa názoru súdu v čase podania žaloby, ktorú žalobca tunajšiemu súdu doručil dňa 07.01.2021, k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby nedošlo. Žalobca sa totiž o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto zaň zodpovedá, dozvedel dňa 10.01.2019. Ak teda podal žalobu dňa 07.01.2021, podal ju v rámci plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby.

35. Občiansky zákonník rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, teda je potrebné skúmať, či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Občiansky zákonník však vôbec nešpecifikuje, čo je potrebné rozumieť pod úmyselným alebo neúmyselným konaním, preto z hľadiska právnej teórie je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia, ktoré sú definované v Trestnom zákone. O priamy úmysel ide vtedy, keď ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím

konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzročený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnenne obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Dôležitým pre aplikovanie konkrétnej dĺžky objektívnej premlčacej doby je tak posúdenie charakteru vzniku, resp. získania bezdôvodného obohatenia.

36. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 12CoCsp/1/2021 zo dňa 27.05.2021 odvolávajúc sa na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 219/2019 zo dňa 21.10.2020, sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa, preto je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu.

37. Súd považuje za právne významné poukázať aj na vyslovené závery Krajského súdu v Prešove v uznesení sp. zn. 23Co/11/2020 zo dňa 25.03.2021, v ktorom odvolací súd konštatoval aj toto: „So záverom prvoinštančného súdu, že premlčacia subjektívna doba začína plynúť úhradou poslednej platby žalovanej nie je možné sa stotožniť, pretože začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 OZ) je viazaný na skutočnú vedomosť žalobkyne o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a skutočnú vedomosť o tom, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Uhradením poslednej platby žalobkyňou dňa 26.2.2007 žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka nemusela, vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský vzťah s profesionálnym dodávateľom služieb, vedieť a ani len predpokladať, že žalovanému uhrádza aj peňažné plnenia, na ktoré mu nárok nevznikol. Skutočnú vedomosť nie je možné nahradiť predpokladanou vedomosťou, kde sa žalobkyňa mohla dozvedieť vzhľadom na všetky skutkové okolnosti, že môže podať žalobu na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Zákon vyžaduje reálnu vedomosť, nie predpokladanie tejto vedomosti.(...) Pokiaľ sa týka plynutia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby, prvoinštančný súd vychádzal z okolností, že lehota začala plynúť opäť uhradením poslednej splátky a plynie len trojročná lehota, pretože túto lehotu nie je možné aplikovať len s odkazom na nedodržanie objektívnych noriem dodávateľom. Tento záver prvoinštančného súdu je opäť predčasný, keď na vykonanie tohto záveru nie sú zistené žiadne skutkové okolnosti. Nie je vyhodnotený, z akého dôvodu je potrebné vydať bezdôvodné obohatenie a žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť na preukázanie svojho tvrdenia o úmyselnom bezdôvodnom obohacovaní žalovaného predložiť žiadne dôkazy“.

38. Súd poukazuje aj na ďalšie obdobné závery Krajského súdu v Prešove obsiahnuté v rozsudku sp. zn. 20 CoCsp/40/2020 zo dňa 29.06.2021 : „16. Výsledky už spomenutých prejudiciálnych konaní nepodporujú záver vychádzajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 1Cdo/238/2017, práve naopak, kruciaľnym v prejednávanej veci je v prvom rade unesenie dôkazného bremena zo strany dodávateľa - nebankovky vo vzťahu k vyvráteniu prezumpcie úmyslu. Žalovanému sa v priebehu celého konania nepodarilo preukázať, že požadovanie úžerného úroku vzhľadom na jeho odbornú zdatnosť pri poskytovaní pôžičiek nepožadoval úmyselne. Pokiaľ prvoinštančnému súdu bolo preukázané, že žalobca sa skutočne dozvedel o tom, že plnil to, čo plniť nemal, v septembri 2016, potom bez ďalšieho možno konštatovať, že žaloba žalobcu bola podaná včas (v lehote 2 rokov odkedy sa dozvedel o tom, že plnil to, čo plniť nemal, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za stavu, ak bola žaloba podaná dňa 12.01.2018, možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať neopodstatnenosť námietky premlčania vnesenej žalovaným.17. Z týchto dôvodov preto možno konštatovať správnosť úvah súdu prvej inštancie o možnosti aplikovania desaťročnej objektívnej premlčacej doby v prejednávanej veci na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tohto konania“.

39. Súd zastáva názor, že žalovaný je dlhoročným poskytovateľom spotrebiteľských úverov. Je nepochybné, že ako podnikateľ v tejto oblasti je povinný koncipovať zmluvné dojednania v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj v rozsahu meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo finančného agenta, ak bola zmluva uzavretá prostredníctvom takého agenta, údaj o RPMN a predpokladoch pre výpočet RPMN, etc. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon č. 129/2010 Z. z. podľa § 11 ods. 1 psím. b) spája s účinkami bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Ak teda žalovaný uvedené predpoklady

v zmluve neuviedol, vedel a bol s tým uzrozumený, že od žalobcu môže požadovať len plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru. Žalovaný mal vedomosť o existencii právnej normy, ktorá pojednáva o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože uverejnením právneho predpisu v Zbierke zákonov sa prezumuje, že táto skutočnosť sa stane známa všetkým, ktorých sa týka, o to viac podnikateľa, ktorý na základe tejto právnej normy postupuje pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti. Z konania žalovaného mimo rozumných pochybností vyplýva minimálne nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Z toho plynie záver, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

40. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd uvádza, že podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné jej plynutie odvíjať od momentu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzhľadom na to, že podľa zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver dňa 03.01.2014, doba trvania zmluvy a konečná splatnosť poskytnutého úveru bola dojednaná na dňa 05.05.2014, ako aj s poukazom na to, že žaloba bola na súd podaná dňa 07.01.2021, je na mieste konštatovať, že žalobca splatil žalovanému istinu úveru, ako aj sumu 461,40 Eur nad sumu poskytnutého úveru v rámci desaťročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá by uplynula dňa 05.05.2024.

41. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V tejto súvislosti bola pre súd určujúca aktuálna rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Prešove, ktorý aj naďalej, pri zohľadnení osobitostí prípadu, zotrváva na plynutí 2-ročnej subjektívnej a 10-ročnej objektívnej premlčacej doby aj pri premlčaní nárokov titulom bezdôvodného obohatenia vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv tak, ako vyplýva z bodov 36., 37. a 38. odôvodnenia tohto rozsudku.

42. Súd mal preukázané, že zmluva uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, keďže žalovaný ako veriteľ (dodávateľ) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a prostredníctvom finančného agenta uzavrel predmetnú zmluvu so žalobcom, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z jeho označenia v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom dokladu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, a to s poukazom na skutočnosť, že zmluva neobsahovala obligatórne údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. b) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. V dôsledku absencie týchto podstatných náležitostí zmluvy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

44. Zmluva bola uzavretá prostredníctvom finančného agenta Miroslava Nováka zapísaného v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom NBS pod reg. č. 132623. Pokiaľ ide o obligatórne údaje, ktoré zmluva čo do označenia finančného agenta musí obsahovať, tieto v zmluve zahrnuté neboli. V zmluve totiž nie je uvedené celé jeho miesto podnikania (chýba ulica a popisné číslo) ani identifikačné číslo, preto údaje vyžadované § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vo vzťahu ku konajúcemu finančnému agentovi nie sú úplné.

45. V zmluve tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, keďže zmluva obsahuje len odkaz na to, že RPMN je vypočítaná v zmysle zákona a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. RPMN podľa zmluvy dosahovala sadzbu 251,18 %. Nie je zrejmé, na základe čoho, za použitia ktorých ukazovateľov dospel žalovaný k RPMN v uvedenej sadzbe, ktorá už „prima facie“ vykazuje znaky neprimeranosti. Argument žalovaného o tom, že tieto predpoklady vyplývajú zo všeobecných zmluvných podmienok, s ktorými sa žalobca oboznámil, neobstojí. Zákon vyžaduje, aby tieto predpoklady obsahovala zmluva, ktorá by mala byť jedinečne uzavretá s konkrétnym spotrebiteľom. K takému poznatku však súd nedospel, a preto je na mieste prijať jednoznačný záver, že predpoklady pre výpočet RPMN ostali pre spotrebiteľa nejasné.

46. Pritom pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky

RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.35.

47. Súd mal preukázané, že na základe zmluvy o úvere č. 800503362 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 200,00 Eur a žalobca na základe tejto zmluvy plnil žalovanému sumu 661,40 Eur. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 200,00 Eur. Prevyšujúce plnenie žalobcu v prospech žalovaného v sume 461,40 Eur tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať s poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 461,40 Eur s prísl. (výrok III. rozsudku).

48. Žalobca žiadal, aby mu súd priznal aj úrok z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 25.02.2021. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný plniť dňa 26.02.2021 a keďže neplnil, od 27.02.2021 sa dostal do omeškania. Súd nároku žalobcu čo do úroku z omeškania tiež vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 461,40 Eur s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. od 27.02.2021 do zaplatenia. Požadovaná výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba ECB k 27.02.2021 predstavovala 0,00 %, čo pri navýšení o 5 percentuálnych bodov predstavuje 5,00 % ročne.

49. Žalobca súčasne žiadal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov.

50. V naznačených súvislostiach súd zastáva názor, že určovací petit je relevantný a znamená odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu so žalovaným, pretože žalobca uplatnil aj žalobu na plnenie a súčasne právo žalobcu - spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vyplýva priamo z právneho predpisu, a teda § a teda z § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. V záujme zabezpečenia právnej istoty žalobcu - spotrebiteľa preto súd pojal do výrokovej časti tohto rozsudku aj určujúci výrok o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru s poukazom na nedostatky podľa § 9 ods. 2 písm. b) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve zo dňa 03.01.2014, č. 800503362 (výrok I. rozsudku).

51. Vzhľadom na to, že na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru postačí zistenie hoc len jedného nedostatku podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd považoval za právne bezvýznamné zaoberať sa ďalšími nedostatkami v zmluve. Marginálne súd dodáva, že náležitosťou zmluvy ohľadom skladby splátok, ku ktorej vyjadril názor žalovaný, sa už ani nezaoberal, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch bol v tejto otázke s účinnosťou od 01.05.2018 zosúladený s unijným právom. Okrem toho sa súd nestotožnil s názorom žalobcu, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, pretože tento údaj spolu s údajom o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený k 05.05.2014. Rovnako sa súd nestotožnil s argumentom žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje údaj o uvedení druhu úveru, pretože tento údaj je jasne označený v pomenovaní zmluvy ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere.

52. O nároku na náhradu trov konania (v časti žaloby na plnenie, teda vydanie bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu k výroku III. rozsudku) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tejto časti žaloby bol v spore v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorý má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

53. O nároku na náhradu trov konania v časti žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (vo vzťahu k výroku I. rozsudku) súd rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné

osobitného zreteľa. V tejto súvislosti sa súd odklonil od zásady zodpovednosti za výsledok v spore, čo v konečnom dôsledku znamená, že úspešnému žalobcovi, hoc spotrebiteľovi, náhradu trov konania nepriznal. Súd vyslovil určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru priamo vo výrokovej časti rozsudku z dôvodu odstránenia spornosti práva a v záujme zabezpečenia právnej istoty. Na tomto mieste však súd považuje za potrebné zdôrazniť, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru skúmal ako otázku predbežnú v rámci žaloby na plnenie. Preto považoval za nespravodlivé, ak by úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, keďže žalobca dosiahol plný úspech v žalobe na plnenie, kde otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru bola predbežná a jednoznačná.

54. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.